

kommer ind paa at overveie, hvorledes da disse Udgifter, der hidtil have været fælles for Kjøbstæderne alene, for Fremtiden, skulle udredes. Jeg ønsker ikke paa Sagens nuværende Trin, og allermindst da vi ikke engang endnu have hørt den ærede Minister udtale sig om den, at forbyde mig i Lovforslagets Details. Jeg skal derfor blot i al Almindelighed udtale, at det forekommer mig at være det Naturligste, at den større Del af de Udgifter, som hidtil have været baarne i Sælleskab af et Amts Kjøbstæder alene, for Fremtiden bæres af enhver af disse Kjøbstæder for sig. Dette er langt naturligere end at foreslaa den nye og gennemgribende Forandring, at gøre Kjøbstæderne til et med Amtsraads Kredse fælles Skatteligningsdistrikt eller i alt Fald Udredningsdistrikt. Jeg kan i saa Henseende fuldstændig slutte mig til, hvad et æret Medlem fra den Landstingskreds, hvorfra ogsaa jeg er (Rasmussen), nylig udtalte, at Udredelseskredsen og Styrelsekredsen saavidt mulig bør falde sammen. Jeg indrømmer, at den ærede Forslagsstiller har fuldstændig Ret i, at ingen af de Udgifter, der særlig ere nævnte i Lovforslaget, bestemmes ved kommunal Beslutning, enten ved Amtsraadsbeslutning eller ved Byraadsbeslutning. Men jeg tror dog ogsaa, at den ærede 1ste Landstingsmand for 9de Kreds (Rasmussen) paa den anden Side har fuldkommen Ret i, at inddirekte paavirkes ogsaa de heromhandlede Udgifter af de kommunale Bestyrelser. Jeg skal saaledes eksempelvis nævne den Udgift, der er opført i Lovforslagets § 1 under Litra d., nemlig Udgiften til Forpleining og Bevogtning af Affindige, der ere farlige for den offentlige Sikkerhed. Det er vel ganske vist, at det ikke tilkommer Amtsraadet at bestemme, om den Vedkommende kan og skal betragtes som farlig for den offentlige Sikkerhed, og om han altsaa skal forpleies for Amtsreparationsfondens Regning; men det er dog ogsaa ligesaa vist, at dette indirekte meget væsentlig kommer til at bero paa Amtsraadets Beslutning, idet Amtsraadet nemlig raader for en anden Klasse, Amtsfattigkassen, hvorigennem den Slags Udgifter nu i Reglen blive udredede. Dersom Bestemmelsen i § 1 Litra d. blev ophøiet til Lov, saa er det en Selvfølge,

at man ikke fra Amtsraadets Side vilde paa Amtsfattigkassens Vegne overtage Forpleiningen af Sindsbøge, i hvis Forpleining man kunde tvinge Byerne til at tage Del. Men derved vilde den Nytte, som Amtsfattigkassen nu gjør, væsentlig indskrænkes. Netop derved, at der af den hurtig og frivillig ydes Hjælp til Sindsbøge i de Kommuner, hvor saadanne befinde sig, opnaas det ikke alene, at de saa den bedre Forpleining, som Sindsbøgeanstalterne give, men der opnaas tillige ofte, at de kunne komme saa meget tidligere under Kur, at der bliver større Sandsynlighed for deres Helbredelse. Under andre Forhold vilde man være henvist til først ved et Dyrighedsdecret at faa de Paagældende erklærede for farlige for den offentlige Sikkerhed og derpaa at faa Amtsraads Kredsen i Forbindelse med dens Kjøbstæder beordret til at udrede Udgifterne ved deres Forpleining. Jeg tror saaledes ligesom det ærede 1ste Medlem for 9de Kreds (Rasmussen), at der vilde kunne paavises flere Punkter, med Hensyn til hvilke de kommunale Bestyrelses Beslutninger kunne komme til at indvirke paa de Udgiftsposter, som der her er Tale om, og specielt ogsaa paa de Udgifter, om hvilke den ærede Forslagsstiller har bemærket, at de i Virkeligheden ere tvungne, saaat de skulle høres af Kommunerne, og at det ikke staar til dem selv, at beslutte, om de ville bære dem eller ikke, og eventuelt i hvilket Omfang.

Det er jo overhovedet et meget stort Emne, som den ærede Forslagsstiller her har bragt frem. Dette fremgaar jo allerede nok som af de forskellige Udtalelser, der ere fremkomne i forskellige Retninger, blandt Andet saaledes ogsaa fra min ærede Gjenbo (Tobiesen), med hvem jeg i visse Maader kunde sympathisere med Hensyn til, hvad han udtalte om, at Udgifterne til Sikkerhedsforanstaltninger, Delinventomkostninger og deslige maa ske rettest burde betragtes som Statsudgifter. Der er jo, som sagt, fremkommet meget forskellige og meget vidtgaaende Ytringer i Anledning af Lovforslaget, og forsaavidt vil den ærede Forslagsstiller, selv om han ikke iøvrigt skulde høste nogen direkte Frugt af sit Forslag, dog have havt Tilfredsstillelse af at have